

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

Talmud Navigator

נזיר-כל כנויי נזירות	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
		מ	ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת		
הריני נזיר כשער ראשי, וכעפר הארץ, וכחול הים - הרי זה נזיר עולם, ומגלה אחת לשלשים יום	[ת"ק]									◆	■	◇	
אין זה מגלה אחת לשלשים יום, ואיזהו מגלה אחת לשלשים? האומר הרי עלי נזירות כשער ראשי, וכעפר הארץ, וכחול הים.	רבי:									◆	■	◇	
הריני נזיר מלא הבית או מלא הקופה, בודקין אותו, אם אמר אחת גדולה נזרתי - נזיר ל' יום, ואם אמר סתם נזרתי - רואין את הקופה כאילו היא מלאה חרדל, ונזיר כל ימיו.											■	◇	
הריני נזיר מכאן עד מקום פלוני, אומדין כמה ימים מכאן עד מקום פלוני, אם פחות מל' יום - נזיר ל' יום, ואם לאו - נזיר כמנין הימים.											■	◇	
הריני נזיר כמנין ימות החמה - מונה נזירות כמנין ימות החמה											■	◇	
מעשה היה, כיון שהשלים מת.	רבי יהודה:									○	◇	◇	
רואין את הקופה כאילו מלאה חרדל, ונזיר כל ימיו.											■	◇	
ואמאי? וליחזייה כאילו מלאה קישואין ודלועין, ותיהוי ליה תקנתא										⚡		◇	
במחלוקת שנויה, ור"ש היא דאמר: [רבי שמעון] אדם מכניס את עצמו לדבר שספיקו חמור מודאי.	הזקיה:									◆	!	◇	
הריני נזיר ע"מ שיהא בכרי זה מאה כור, והלך ומצאו שנגנב או שאבד - ר"ש אוסר, שספק נזירות להחמיר	דתניא: [רבי שמעון]									◆	■	!	◇
מתיר, שספק נזירות להקל.	רבי יהודה:									◆	■	!	◇
אפילו תימא רבי יהודה, התם לא נחית ליה לנזירות, הכא נחית ליה לנזירות, במאי לסלוקיה מיניה?	רבי יוחנן:									◆	!	◇	◇
אמאי לא? ליחזייה לקופה כאילו מלאה קישואין ודלועין, ותיהוי ליה תקנתא											⚡		◇
לא ס"ד, נזירות הוא דקביל עליוהי, דר' יהודה סבר לה כרבי											!		◇
אין זה מגלה אחת לשלשים יום, ואיזהו שמגלה אחת לשלשים יום? האומר הרי עלי נזירות כשער ראשי, וכעפר הארץ, וכחול הים.	דתנן, רבי אומר:										■	!	◇
ורבי יהודה מי סבר לה כרבי?											⚡		◇
הריני נזיר כמנין ימות החמה וכו'											■	⚡	◇
מעשה היה וכיון שהשלים מת	רבי יהודה:									○	⚡		◇
אא"ב נזירות קא מקבל עליה, היינו טעמא דכיון דהשלים מת, אלא א"א חדא נזירות קבל עליוהי, מי הוי השלמה כלל?											⚡		◇
ועוד, מי סבר לה כרבי?											⚡		◇
הריני נזיר מנין הילקטי קיץ, ומנין שבלי שמיטה - מונה נזירות כמנין הילקטי קיץ, וכמנין שבלי שמיטה	והא תניא, רבי יהודה:										■	⚡	◇
מנין שאני.											!		◇
ומי שאני ליה לרבי מנין?											⚡		◇
הריני נזיר כמנין ימות החמה - מונה נזירות כמנין ימות החמה, כימי הלבנה - מונה כימי הלבנה	והתניא: [ת"ק]									■	⚡	◆	◇
עד שיאמר נזירות עלי כמנין ימות החמה וכמנין ימות הלבנה	רבי:									■	⚡	◆	◇
רבי יהודה סבר לה כותיה בחדא ופליג עליה בחדא: סבר לה כותיה בחדא, נזירות קביל עליוהי, ופליג עליה בחדא, דאילו רבי יהודה שני ליה מונה, ורבי לא שני ליה מונה.											!		◇
הריני נזיר כל ימי חיי, הריני נזיר עולם - הרי זה נזיר עולם	ת"ר:											■	◇
אפילו מאה שנה אפילו אלף שנים - אין זה נזיר עולם אלא נזיר לעולם.												■	◇
הריני נזיר ואחת - מונה שתיים, ועוד - מונה שלש, ושוב - מונה ארבע.	ת"ר:											■	◇
פשיטא												⚡	◇
מהו דתימא ושוב כי כולהו והויא ליה שית, קמ"ל דלא.												!	◇
הריני נזיר, סומכוס אומר: הן - אחת, דיגון - שתיים, טריגון - שלש, טטרגון - ארבע, פונטיגון - חמש.	ת"ר: [סומכוס]											■	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-!</p>
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	מימרא										
	וב"ה סברי אי לא קמת הוי נזיר?										ז
	מבשרה - לא הוי נזיר										ז
	למעמיהו דב"ש קאמרי: לדידן אפ"ל לא קמת נמי לא הוי נזיר, לדידכו דאמריתו הוי נזיר, אודו לן מיהת דתורפיה דהדין גברא משום דרביעא, והא קמת.										ז
	ובית שמאי?										ז
	לאו תורפיה דהאי גברא משום אוקמה בידיה הוא? והא לא אוקמה.										ז
	מזגו לו את הכוס, ואמר הריני נזיר ממנו - ה"ז נזיר.										ז
	מעשה באשה אחת שהיתה שיכורה, ומזגו לה את הכוס, ואמרה הריני נזירה ממנו										ז
	לא נתכוונה זו אלא לומר הרי הוא עלי קרבן.										ז
	מעשה לסתור? אמרת רישא: הרי זה נזיר, והדר תני: מעשה באשה אחת, אלמא בהאי הוא דאסור, הא יניא אחרינא שרי?										ז
	מזגו לו את הכוס, ואמר הריני נזיר ממנו - הרי זה נזיר, ואם שיכור הוא, ואמר הריני נזיר ממנו - אינו נזיר, מ"ט? כמאן דאמר הרי עלי קרבן הוא וכו"ת, לימא הכי סבר: מייתין לי אחרינא ומצערין לי, אימא להו הא מילתא דפסיקא להו										ז
	ומעשה נמי באשה אחת.										ז
	הריני נזיר על מנת שאהא שותה יין ומיטמא למתים - הרי זה נזיר ואסור בכולן.										ז
	יודע אני שיש נזירות, אבל איני יודע שהנזיר אסור ביין - הרי זה אסור										ז
	מתיר.										ז
	יודע אני שהנזיר אסור ביין, אבל סבור הייתי שחכמים מתירין לי, מפני שאין אני יכול לחיות אלא ביין, או מפני שאני קובר את המתים - הרי זה מותר										ז
	אוסר.										ז
	ולפלוג נמי רבי שמעון ברישא										ז
	רבי יהושע בן לוי:										ז
	רבינא:										ז
	ור' יהושע בן לוי?										ז
	אמר לך: רבי יהושע בן לוי										ז
	האי על מנת כחויז דמי.										ז
	תניא כוותיה דרבינא:										ז
	אמר הריני נזיר על מנת שאהא שותה יין ומיטמא למתים - ה"ז נזיר ואסור בכולן, מפני שהוא מתנה על מה שכתוב בתורה, וכל המתנה על מה שכתוב בתורה - תנאו בטל.										ז
	יודע אני שהנזיר אסור ביין.										ז
	והאמרת רישא: אסור, ורבי שמעון מתיר										ז
	אימא נמי: הרי זה אסור, ור"ש מתיר.										ז
	ואיבעית אימא: לעולם לא תיפוך, התם רישא כגון דנזר מחדא, לרבנן דאמרי דאפ"ל לא נזר אלא מאחת מהן הוי נזיר - ואסור, לר' שמעון דאמר עד שיזיר מכולם - מותר ספא דנזר מכולהו ואיתשיל מחדא, לרבנן דאמרי אפילו לא נזר אלא מאחת מהן הוי נזיר, כי מתשיל מחדא מינייהו אישתרי, לרבי שמעון דאמר עד שיזיר מכולם, כי מתשיל נמי מההוא עד דמתשיל מכולהו, משום הכי קתני: ור"ש אוסר.										ז
	ואב"א: בנדרי אונסין קאי מיפלגי, ובפלוגתא דשמואל ורב אסי										ז

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
נזיר-הריני נזיר											
מימרא											
ארבעה נדרים התירו חכמים: נדרי זירוזין, נדרי הבאי, נדרי שגגות, נדרי אונסין											יא:
ארבעה נדרים הללו צריכין שאלה לחכמים											יא:
כי אמריתה קמיה דשמואל											יא:
תנא קתני: התירו חכמים, ואת אמרת: צריכין שאלה לחכמים											יא:
רבנן סברי כשמואל, ור"ש כרב אסי.											יא:
הריני נזיר ועלי לגלח נזיר, ושמע חבירו ואמר ואני ועלי לגלח נזיר, אם היו פקחים - מגלחין זה את זה, ואם לאו - מגלחין נזירים אחרים.											מ
שמע חבירו ואמר ואני, מהו? ואני אכוליה דיבורא משמע, או דלמא אפליגיה דיבורא משמע?											יא:
את"ל אפליגיה דיבורא משמע, ארישא או אסיפא?											יא:
ואני ועלי לגלח נזיר, אם היו פקחים - מגלחין זה את זה											יא:
מדקאמר ואני ועלי, ש"מ: ואני אפליגיה דיבורא.											יא:
אין, אפליגיה דיבורא משמע, מיהו ארישא או אסיפא?											יא:
מינה, מדקאמר ועלי לגלח, ש"מ: ואני על תחילת דיבורא משמע.											יא:
ממאי דהכי? לעולם אימא לך: ואני אכוליה דיבורא, ואי משום ועלי מאי קאמר? ועלי בהא מילתא											יא:
דאי לא תימא הכי											יא:
הרי עלי לגלח חצי נזיר, ושמע חבירו ואמר ואני עלי לגלח חצי נזיר											יא:
התם מי איכא תרתין מילי? אלא מאי קאמר עלי - בהא מילתא, הכא נמי כי קאמר עלי - בהא מילתא											יא:
הכי השתא, אי אמרת בשלמא רישא צריכא סיפא לא צריכא, תני סיפא דלא צריכא משום רישא דצריכא, אלא אי אמרת רישא לא צריכא סיפא לא צריכא, תני רישא דלא צריכא ותני סיפא דלא צריכא?											יא:
האומר לשלוחו צא וקדש לי אשה סתם - אסור בכל הנשים שבעולם, חזקה שלוח עושה שליחותו, וכיון דלא פריש ליה, הא לא ידע הי ניהו קדיש ליה.											יא:
קן סתומה שפרחה גזול אחד מהן לאויר העולם, או שפרחה לבין חטאות המתות, או שמת אחד מהן - יקח זוג לשני											יב:
ואילו קן מפורשת אין לו תקנה											יב:
ואילו שאר קינין בעלמא מיתקנן, ואמאי? לימא: כל חדא וחדא דלמא האי ניהו											יב:
קאמינא אנא: אשה דלא נידא, ואמרת לי את: איסורא דנייד											יב:
וכ"ת, הכא נמי נייד, אימור בשוקא אשכח וקדיש											יב:
התם הדרא לניחותא, גבי קן מי הדרא.											יב:
ומודה רבי יוחנן, באשה שאין לה לא בת ולא בת בת ולא בת בן, ולא אם ולא אחות, ואף על פי שהיתה לה אחות - ונתגרשה לאחר מכאן - דההיא שריא, מאי טעמא? דבההיא שעתא דקא"ל הוה נסיבן לגברי, כי משוי שלוח - במילתא דקיימא קמיה, במילתא דלא קיימא קמיה - לא משוי שלוח.											יב:
הריני נזיר ועלי לגלח נזיר, ושמע חבירו ואמר ואני ועלי לגלח נזיר, אם היו פקחין - מגלחין זה את זה, ואם לאו - מגלחין נזירים אחרים											יב:
בשלמא בתראה איכא קדמאה קמיה, אלא קדמאה מי איכא בתראה קמיה? אלא הכי קאמר: אי משכחא דהוי נזיר אגלחיה, הכא נמי הכי קאמר ליה: אי משכחא דמיגרשה קדיש לך											יב:
לא משוי איניש שלוח אלא במילתא דמצי עביד השתא, במילתא דלא מצי עביד ליה השתא - לא משוי.											יב:
ולא?											יב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נזיר-הריני נזיר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
האומר לאפוטרופוס שלו כל נדרים שתדור אשתי מכאן עד שאבוא ממקום פלוני הפר לה, והפר לה, יכול יהו מופרין? ת"ל: (במדבר ל) אישה יקימנו ואישה יפירונו, דברי ר' יאשיה	ת"ש: [רבי יאשיה]												יב									
מציינו בכל מקום ששלוחו של אדם כמותו	רבי יונתן:												יב									
טעמא דאמר רחמנא אישה יקימנו ואישה יפירונו, הא לאו הכי - אפוטרופוס מיפר ואילו גבי דידיה תניא:													יב									
האומר לאשתו כל נדרים שתדורי מכאן ועד שאבא ממקום פלוני יהו קיימין - לא אמר כלום	[תניא]												יב									
הרי הן מופרין - ר"א אומר: מופר	[ר"א]												יב									
אינו מופר	הכמים:												יב									
קס"ד כי אמר רבי יאשיה - אליבא דרבנן דאמרי לא מצי מיפר, ואי לאו דאמר רחמנא אישה יקימנו ואישה יפירונו, אפוטרופוס הוה מיפר ודלמא אליבא דרבי אליעזר, דאמר מצי מיפר.													יב									
אי הכי, למה לי לשוויי שליח? ליפר לה איהן													יב									
קסבר: דלמא משתלינא או רתחנא או מיטרידנא.													יב									
הרי עלי לגלח חצי נזיר, ושמע חבירו ואמר ואני עלי לגלח חצי נזיר - זה מגלח נזיר שלם, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]												יב									
זה מגלח חצי נזיר, וזה מגלח חצי נזיר.	הכמים:												יב									
הכל מודים, כל היכא דאמר חצי קרבנות נזיר עלי - חצי קרבן מיייתי, קרבנות חצי נזיר עלי - כוליה קרבן בעי איתווי, מאי טעמא? דהא לא אשכחן נזירות לפלגא, וכי פליגי - בלישנא דמתני' פליגי,	רבא:												יב									
כיון דאמר הרי עלי - איחייב אכוליה קרבן נזירות, וכי קאמר חצי נזירות - לאו כל כמיניה	ר"מ סבר:												יב									
נדר ופתח עמו הוא.	ורבנן סברי:												יב									
הריני נזיר לכשיהיה לי בן, ונולד לו בן - הרי זה נזיר, נולד לו בת, טומטום ואנדרוגינוס - אינו נזיר													יב									
אם אמר כשיהיה לי וולד, אפילו נולד לו בת, טומטום ואנדרוגינוס - הרי זה נזיר.													יב									
הפילה אשתו - אינו נזיר	[ת"ק]												יג									
יאמר אם היה בן קיימא הרי אני נזיר חובה, ואם לאו הרי אני נזיר נדבה.	רבי שמעון:												יג									
חזרה וילדה - ה"ז נזיר	[ת"ק]												יג									
יאמר אם הראשון בן קיימא - הראשון חובה וזו נדבה, ואם לאו - הראשון נדבה וזו חובה.	רבי שמעון:												יג									
האי מאי למימרא?													יג									
משום סיפא:													יג									
בת, טומטום ואנדרוגינוס - אינו נזיר.	[סיפא]												יג									
פשיטא													יג									
מהו דתימא לכשאבנה הוא דקאמר, קמ"ל דלא.													יג									
ואם אמר כשיהיה לי וולד כו'.													יג									
פשיטא													יג									
מהו דתימא, ולד דמיחשב ביני אינשי בעינן, קמ"ל.													יג									
הפילה אשתו - אינו נזיר.													יג									
מאן קתני לה?													יג									
רבי יהודה דכרי הוא.													יג									

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נזיר-הריני נזיר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
מימרא	רבי שמעון:															
יאמר אם היה בן קיימא הריני נזיר חובה, ואם לאו הריני נזיר נדבה.	בעא מיניה רבי אבא מרב הונא:															
הריני נזיר לכשיהיה לי בן והפילה אשתו, והפריש קרבן וחזרה וילדה, מהו?	אליבא דמאן?															
אי אליבא דר"ש	מאי תיבעי ליה? הא אמר ר"ש: ספק נזירות להחמיר															
ואלא אליבא דרבי יהודה, דאמר: ספק נזירות להקל	מאי? קדוש או לא קדוש?															
מאי נ"מ?	לגיזתו ולעבוד בו?															
תיקו.	הריני נזיר לכשיהא לי בן, ושמע חבירו ואמר ועלי, מהו? אדיבוריה משמע, או אגופיה משמע?															
את"ל אגופיה משמע, אמר הריני נזיר לכשיהא לי בן, ושמע חבירו ואמר ואני, מהו? אנפשיה קאמר, או דילמא ה"ק: רחימנא לך כוותיך?	את"ל כל באנפיה כסיפא ליה מילתא, אמר הריני נזיר לכשיהא לפלוני בן, ושמע חבירו ואמר ואני, מהו? מי אמרינן: שלא בפניו אנפשיה קאמר, או דילמא הכי קאמר ליה: רחימנא ליה כוותיך?															
תיבעי.	הריני נזיר ונזיר כשיהיה לי בן, התחיל מונה את שלו ואח"כ נולד לו בן - משלים את שלו ואח"כ מונה את של בנו.															
הריני נזיר כשיהיה לי בן ונזיר, התחיל מונה את שלו ואח"כ נולד לו בן - מניח את שלו ומונה את של בנו, ואח"כ משלים את שלו.	אמר הריני נזיר לאחר עשרים יום ומעכשיו מאה יום, מהו? כיון דהלין מאה בעשרין לא שלמין - לא חיילין, או דילמא כיון דאית ליה גידול שער לבסוף - חיילין?															
ותיבעי ליה נזירות מועטת	ותיבעי ליה נזירות מועטת															
חדא מגו חדא קא מיבעיא ליה:	חדא מגו חדא קא מיבעיא ליה:															
את"ל נזירות מועטת כיון דעשרה יומין הוא דיתרין - לא סליק ליה הלין עשרה, ודאי נזיר מאה יום כיון דאית ליה תמנין יומין לבסוף - סלקין ליה, או לא?	ואת"ל חיילי, אמר הריני נזיר לאחר כ' יום ומעכשיו נזיר עולם, מהו? מי חיילא עליה או לא?															
ואת"ל הכא כיון דאפשר לאיתשולי חיילא, אמר הריני נזיר שמשון לאחר עשרים יום ומעכשיו נזיר סתם, מהו? הכא לא אפשר לאיתשולי, מי חיילא או לא?	אמר כמשה בשבעה באדר, מאי?															
פשוט מינייהו קדמייתא: הריני נזיר לאחר עשרים יום ומעכשיו מאה יום - מונה עשרים ואח"כ מונה שלשים, ואח"כ מונה שמונים כדי להשלים נזירות ראשונה.	נטמא בימי בנו - רבי יוחנן אמר: סותר															
	אינו סותר.															
רבי יוחנן אמר סותר, חדא נזירות אריכתא היא	ריש לקיש:															
ריש לקיש אמר אינו סותר, נזירות דידיה לחוד ודבריה לחוד.	[רבי יוחנן]															
נטמא בימי צרעתו - ר' יוחנן אמר: סותר	[ריש לקיש]															
	[רבי יוחנן]															

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נזיר-הריני נזיר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אינו סותר.	ריש לקיש:									◆	■	◇	יד:	
רבי יוחנן אמר סותר, דהא בנוירות קאי	[רבי יוחנן]									■			יד:	
ריש לקיש אמר אינו סותר, צרעת לחוד ונזירות לחוד.	[ריש לקיש]									■			יד:	
וצריכא דאי איתמר בהך קמייא, בההיא א"ר יוחנן סותר, שם נזירות אחת היא, אבל בהא - אימא מודה ליה לריש לקיש דנזיר לחוד וצרעת לחוד ואי איתמר בהא, בהא קאמר ר"ל, אבל בהך - אימא מודה ליה לר' יוחנן, צריכא.										■		◇	יד:	
נטמא ביום גידול שער - רב אמר: אינו סותר, אפי' לר' יוחנן דאמר סותר, הגי מילי היכא דקאי בנוירות, גידול שער מישלם נזירות הוא	[רב]									◆	■	◇	יד:	
סותר, אפי' לריש לקיש דאמר אין סותר, התם שתי נזירות, הכא חדא נזירותא.	שמואל:									◆	■	◇	יד:	
הכל מודים, שאם קדש שער בדם - אין לו תקנה.	רב חסדא:										■	◇	יד:	
אליבא דמאן?											^		יד:	
אי אליבא דרבי אליעזר											!		יד:	
תגלחת מעכבת	כיון דאמר: [רבי אליעזר]									◆	■	◇	יד:	
תוך מלאת היא ולסותר											?		יד:	
אלא אליבא דרבנן											!		יד:	
תגלחת לא מעכבת	האמרי: [רבנן]									◆	■	◇	יד:	
לעולם אליבא דרבנן, ומאי אין לו תקנה? אין לו תקנה למצות גילוח.											!	◇	יד:	
נזיר שכלו לו ימיו - לוקה על הטומאה, ואינו לוקה על התגלחת ולא על היין.	ר' יוסי ברבי חנינא:											■	◇	יד:
מאי שנא טומאה דלקי?											?		יד:	
דאמר קרא: (במדבר ו) כל ימי הזירו לה', לרבות ימים שלאחר מלאת כימים שלפני מלאת											!	◇	יד:	
אי הכי, אתגלחת נמי ליחייב, דהא אמר רחמנא: (במדבר ו) כל ימי נזרו תער לא יעבור על ראשו, לעשות ימים שלאחר מלאת כימים שלפני מלאת ותו, (במדבר ו) כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין - לעשות ימים שלאחר מלאת כימים שלפני מלאת.											?	◇	יד:	
שאני הכא, דאמר רחמנא: וטמא ראש נזרו, מי שנזרו תלוי לו בראשו.											!	◇	טו.	
נזיר שכלו לו ימיו - אסור לגלח ולשתות יין ולטמא למתים, ואם גילח ושתה יין ונטמא למתים - ה"ו סופג את הארבעים	מיתיב:										?	◇	טו.	
תיובתא.											■		טו.	